

otázkou, zda bylo by tu použití zásady, obsažené v §§ 936, 1389 a 1447 obč. zák. (t. zv. *clausulae rebus sic stantibus*) a také jest patrné, že nejde tu ani o valorisaci předválečných práv a závazků.

Čís. 7566.

Předpisy §§ 285 a 286 ex. ř. platí i pro činžovní pohledávky zajištěné zákonným zástavním právem podle § 1101 obč. zák.

(Rozh. ze dne 1. prosince 1927, R I 958/27.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané movitosti přikázal soud první stolice vymáhajícímu věřiteli Ferdinandu M-ovi pohledávku z dlužné činže pouze v přihlášeném pořadí, takže značná část její vyšla na prázdno. Rekursní soud vyhověl rekursu vymáhajícího věřitele Ferdinanda M-a potud, že mu přikázal činžovní pohledávku v pořadí výsadním. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Stěžovateli sluší přisvědčiti, že i pro činžovní pohledávky, pro něž pronajímatel nabyt podle § 1101 obč. zák. na vnesených předmětech zákonného práva zástavního, platí předpisy §§ 285 a 286 ex. ř., podle nichž věřitelé musí své nároky na jistinu, úrocích, nákladech a jinén. příslušenství před rozvrhovým rokem nebo při něm ohlásiti a předložiti nejpozději při tomto roku listiny prokazující ohlášené nároky, leč by tyto listiny byly již u soudu, a jinak má se k jejich nárokům přihlídnouti při rozvrhu toliko potud, pokud pro ně exekuce dražbou byla povolena, a prodejové řízení nebylo potom opět zrušeno (§ 285 třetí odstavec ex. ř.) a podle nichž (§ 286 první odstavec ex. ř.) exekuční soud, rozvrhuje výtěžek postupovati musí obdobně podle §§ 212 až 214, 229, 231 až 234 a 236 ex. ř.). V tomto případě byl vymáhající věřitel Ferdinand M. k rozvrhovému roku obeslán, účastnil se ho a při něm také podle protokolu přihlásil svou pohledávku, nikoli však jako činžovní pohledávku a také ji nepřihlásil v zákonitém pořadí. Je- nom takto přihlášená pohledávka stala se předmětem soudního projednávání při rozvrhovém roku, při čemž je zvláště závažno, že podle § 214 ex. ř. rozvrhové usnesení jest učiniti podle toho, co bylo výsledkem jednání na základě ohlášek, spisů dražebního řízení — a že, pokud v určitém případě oprávněné osoby tím dotčené se shodly, má se rozvrh státi podle této dohody. Ostatně ani podle exekučních spisů není zjevno, že Ferdinandem M-em vymáhaná pohledávka byla pohledávkou činžovní. Nebyl tedy rekursní soud oprávněn, aby přihlížel při rozhodování k okolnostem Ferdinandem M-em teprve v jeho rekursu uplatňovaným, jež v rekursním řízení byly nepřipustnými novotami. Poněvadž rozvrh stal se v řízení prvního soudu podle ohlášky Ferdinanda M-a, byla mu správně pohledávka tato přiznána podle § 214 ex. ř. pouze v rámci jeho ohlášky.